

PUHE
LASI- JA POSLIINITEOLLISUUDEN TYÖLÄISTEN
YLEISVENÄLÄISESSÄ EDUSTAJAKOKOUKSESSA
HUHTIKUUN 29 p:nä 1920

Eilinen päivä toi tullessaan kaksi uutista: toinen niistä on varsin ikävä — se on tieto Puolan hallituksen päämiehen Pilsudskin vetoomuksesta. Tämän vetoomuksen tekstiä en ole vielä nähnyt, minulle tiedotettiin siitä puhelimitse, mutta epäilemättä tämä vetoamus merkitsee Puolan sodanjulistusta Ukrainalle. Ranskan imperialistien vaikutus on ilmeisesti voittanut Puolan hallituspiireissä. Puolan hallitus on päättänyt luopua luovimispolitiikastaan, jota se on viime aikoina harjoittanut kanssamme käymissään rauhanneuvotteluissa, ja ryhtyä sotatoimiin laajemmalla rintamalla. Puola on jo vallannut Zhitomirin ja etenee Kieviä kohti. Tämä vaatii meitä puolustamaan mitä päättävöisimmän ja viipymättä proletariaatin etuja. Olemme varmoja siitä, että kykenemme puolustamaan näitä etuja, olemme varmoja siitä, että tämä Entente-maiden imperialistien uusi yritys kukistaa Neuvosto-Venäjä menee myttyyn samalla tavalla kuin Denikinin ja Koltshakin sotaseikkailu. On ilmeistä, että Puola saa kaikkea sotilaallista tukea Ranskalta, Englannilta ja kaikilta Entente-mailta. Tässä suhteessa on erittäin kuvaavaa, että Krimistä käymiemme neuvottelujen viimeisessä vaiheessa Englannin hallituksen alkujaan hyvänsuopa suhde muuttui huomattavasti. Vastaukseksi Englannin hallituksen pyyntöön, että merenrantaan ahdistettuihin Denikinin sotilaisiin suhtauduttaisiin humanisesti, ilmoitimme olevamme valmiit säilyttämään Krimillä olevien valkokaartilaisien hengen, jos Entente-maat puolestaan menettelevät tappiolle joutuneiden Unkarin kommunistien suhteen humanisesti ja päästävät heidät Neuvosto-Venäjälle. Me emme janoa Krimin

valkokaartilaiden verta, me emme ole kostonhimoisia. Emme ole kuitenkaan saaneet noottiimme vastausta Englannin hallitukselta, joka nähtävästi Puolan hyökkäyksen vuoksi ei kiirehdi vastaamaan. Mutta olemme varmoja siitä, ettei Englannin työläisten, ei edes opportunistisimmin ajattelevienkaan työläisten keskuudessa ole intervention kannattajia.

Olemme saaneet tietää, että yksinpä Puolassakin Puolan sosialistinen puolue, joka on vainonnut Puolassa kommunisteja, on julistanut äänenkannattajassaan, että Puola ei saa keskeyttää Neuvosto-Venäjän kanssa käytäviä rauhanneuvotteluja vaatimalla päättäväisesti näiden neuvottelujen käymistä Borisovissa. Tämä lehti pitää Puolan hallituksen moista menettelyä rikollisena. Puolalaiset ehdottivat meille, että rauhanneuvotteluja käytäisiin Borisovissa sotatoimia keskeyttämättä, vaikka neuvottelujen käyminen juuri tuossa paikassa estäisi meitä jatkamasta sotatoimia neuvottelujen aikana, samalla kun Puola saisi tässä suhteessa täyden vapauden. Emme tietenkään voineet käydä rauhanneuvotteluja sellaisissa oloissa ja ehdotimme näiden neuvottelujen jatkamista meidän ja Puolan molemminpuolisesta suostumuksesta joko Pariisissa, Räävelissä, Varsovassa, Moskovassa tai jossain muussa kaupungissa. Vastauksena tähän ehdotukseen oli Puolan joukkojen laaja hyökkäys koko rintamalla. Olemme varmoja siitä, että Puolan hallitus on aloittanut tämän hyökkäyssodan vastoin omien työläistensä tahtoa. Juuri sen vuoksi suhtaudumme tähän uuteen sota-seikkailuun täysin rauhallisesti; tiedämme selviytyvämmä siitä voittajina, mutta te, toverit, tiedätte, että jokaisessa sodassa on äärettömiä vaikeuksia, joiden voittamiseksi olemme jo monesti vedonneet työläisjoukkoihin saadaksemme niiltä apua. Meidät on pakotettu sotaan. Puolaa vastaan, meillä ei ole mitään aikomuksia loukata Puolan riippumattomuutta enempää kuin Liettuan tai Valko-Venäjänkään riippumattomuutta, mutta kaikesta peräänantavuudestaamme huolimatta meidät kuitenkin pakotetaan käymään sotaa, ja kun kerran niin on käynyt, niin meidän kaikkien on noustava yhtenä miehenä puolustamaan sekä itseämme että Ukrainaa Puolan imperialistien hyökkäykseltä. (R a i k u v i a s u o s i o n o s o i t u k s i a.) Tätä varten meidän on taas tehtävä tietty käänne. Kun kerran meidät on pakotettu käymään sotaa, vaikka niin mielellämme

haluaisimme ryhtyä mahdollisimman pian mitä laajakantoisimpaan rauhanomaiseen rakennustyöhön, niin meidän on alistettava kaikki palvelemaan tämän sodan etuja saavuttaaksemme pikaisesti mahdollisimman myönteisiä tuloksia. Meidän on selitettävä kaikille työläisille ja talonpojille, minkä vuoksi Entente-maiden yllyttämä Puola alkoi sodan meitä vastaan. Meidän on selitettävä, että sen tarkoituksena on tehdä korkeammaksi se este, syventää sitä kuilua, joka erottaa Saksan proletariaattia meistä.

Toisaalta saimme samaten eilen Bakusta sellaisen tiedon, joka osoittaa, että Neuvosto-Venäjän tilanne on paranemaan päin; tiedämme, että teollisuutemme on pysähdyksissä polttoainepulan vuoksi, ja nyt saimme tiedon, että Bakun proletariaatti on ottanut vallan käsiinsä ja kukistanut Azerbaidzhanin hallituksen. Se merkitsee, että meillä on nyt sellainen taloudellinen perusta, jonka pohjalla voidaan elvyttää koko teollisuutemme. Bakussa on miljoona puutaa naftaa, jolla ei ole viime aikoihin saakka ollut menekkiä, minkä vuoksi jopa itse naftateollisuudenharjoittaja Nobel on yrittänyt ryhtyä neuvotteluihin kanssamme tämän naftan toimittamisesta Neuvosto-Venäjälle. Näin ollen kulkulaitoksemme ja teollisuutemme saavat Bakun naftateollisuuslaitoksilta varsin oleellista apua.

Elintarvikeasiain kansankomissaari tov. Tsjurupa ilmoitti minulle tänään, että Kubanin alueella ja Kaukasiassa on äärettömän suuret määrät viljaa, jonka voimme saada tänne. Siis teollisuutemme saa polttoainetta ja kansa leipää. Jännittämällä kaikki voimamme kulkulaitoksen kunnostamiseksi saamme sekä viljaa että naftaa, oikean taloudellisen perustan työläisten ja talonpoikain keskinäisyyhteille. Me sanomme, että talonpojan on annettava työläisille viljaylijäämät sen vuoksi, kun näiden ylijäämien myyminen nykyoloissa olisi rikos, ja siksi me niin pian kuin olemme jälleenrakentaneet teollisuutemme teemme kaiken turvataksemme talonpojat kaupungin tehdastuotteilla.

Kuvattuani teille muutamain sanoin, sikäli kuin aikani on tällä kertaa sallinut, tasavallan nykyistä yleistä tilannetta rohkenen lopuksi lausua varmana vakaumuksenani, että neljä miljoonaa ammatillisesti järjestynyttä työläistä, joiden ammattiliittojen välityksellä olemme toteuttaneet neuvostopolitiikkaa laajoihin talonpoikaiskerroksiin tukeutuen, eivät sulkeudu oman ammatillisen järjestöelämänsä

suppeisiin puitteisiin, vaan että he tälläkin hetkellä, kun meidän ja Puolan suhteet ovat kehittyneet uuteen vaiheeseen, kun olemme jo pääsemässä käsiksi sekä Kubanin viljaan että Bakun naftaan, edistävät kuten aikaisemminkin kaikkinaisesti proletariaatin yhteisen asian jatkuvaa menestystä ja kehitystä. Tiedämme, että vain työläisten tietoisuus, heidän yhtenäisyytensä, ammattiliittojen täydellinen yksimielisyys ovat voima, jonka ansiosta Punainen Armeijamme on saavuttanut loistavia voittoja, armeijamme, joka on tuonut eniten tietoisuutta talonpoikien riveihin ja opettanut heidät karkottamaan riveistään etuilijat, jotta valta säilyisi työläisten käsissä. Tätä tietoisuutta, yhtenäisyyttä ja ammattiliittojen täydellistä yksimielisyyttä tarvitaan nytkin sodassa Puolaa vastaan sekä teollisuuden kunnostamisessa. Samaa kurinalaisuutta, jota tarvitsemme kaikilla tuotantoaloilla, tarvitaan nyt edelleenkin ja entistä enemmän. Tietoiset työläiset tietävät, että jos te, työläiset, ette olisi osoittaneet aina näihin saakka tätä kurinalaisuutta, niin edessämme olisi ollut sama kohtalo kuin Unkarilla. Painakoot toverit tämän mieleensä ja saakoot työpaikoiltaan aikaan sen, että kaikki alistetaan yhden perustehtävän täyttämiseksi, että unohdetaan, hylätään mahdollisimman pian kirottu tunnus: jokainen huolehtikoon itsestään, jumala yksin kaikista. Proletaarinen työkuri on saatava mahdollisimman tiukaksi, ja silloin olemme voittamattomia. Me todistamme, että Neuvostotasavaltaa ei voida kukistaa ja että me kykenemme saamaan avuksemme maailman kaikki muut tasavallat. (Kokouksen kaikki edustajat ottivat toveri Leninin puheen vastaan voimakkein, jatkuvin suosiosoituksin ja huudahduksin: „Eläköön johtajamme toveri Lenin!”)

„Pravda” № 92,
huhtikuun 30 pnä 1920

Julkaistaan „Pravda” lehdessä
tekstin mukaan